

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Josefa Urbánka a Františka Piterny v hlavním líčení konaném dne 31. října 2019

takto:

Obžalovaný L. S., nar. XXXXX v XXXXX, bez zaměstnání, bytem XXXXX, XXXXX, přechodně bytem XXXXX, okres XXXXX,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době roku 2011, nejpozději v prosinci 2011, v jednopokojovém bytě na ulici Revoluční 1871/30 ve Žďáře nad Sázavou, v tehdejší bydlišti poškozené nezletilé N. K., nar. XXXXX, kterou dobře znal, neboť se jednalo o dceru jeho nevlastní sestry, vědom si nízkého věku této nezletilé, za účelem svého sexuálního uspokojení, zneužívaje vůči ní své převahy fyzické, psychické a také převahy jediné v dané době přítomné dospělé autority, jelikož tato nezletilá byla v dané době svěřena výlučně jeho doзору, neboť ji měl hlídat po dobu nepřítomnosti její matky,

nejméně ve třech případech vždy obdobným způsobem uchopil poškozenou pod pažemi, nadzvedl ji a položil ji na pohovku, vysvlékl jí pyžamové kalhoty a kalhotky, sám si svléknul kalhoty a spodní prádlo, lízal ji na přirození a zasunoval jí do vagíny prst nebo penis, což nebyla nezletilá schopna vzhledem ke svému nízkému věku a nedostatku sexuálních zkušeností rozlišit, avšak pocítovala bolest v oblasti vagíny, a ačkoli tomuto jeho jednání vzhledem ke svému věku nerozuměla, nebyla schopna toto jeho jednání pochopit, posoudit a její schopnost projevit svoji vůli a účinně se tomuto jeho jednání bránit, byla vzhledem k jejímu věku výrazně omezena, čehož si byl obžalovaný vědom, kdy v tomto jednání nepřestal ani přes pláč nezletilé,

tedy

jiného zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.

Tím spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

a taktéž za spáchání trestného čin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2015, sp. zn. 40T 17/2014,

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2015, sp. zn. 40T 17/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku.
2. K důkazu byl vyslechnut zejména obžalovaný, rovněž byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, soud vyslechl svědky M.K. a K.M., pokud jde o svědkyni M.M., ta u hlavního líčení využila svého práva a s odkazem na příbuzenský vztah k obžalovanému odmítla vypovídat, byla tedy dle ustanovení § 211 odst. 4 trestního řádu čtena její výpověď z přípravného řízení. Soud dále po rozhodnutí dle § 102 odst. 2 trestního řádu provedl důkazy čtením protokolů o výslechu osob mladších 18 let, konkrétně N.K., S.K., Z.V. a Z.B.. Dokazování bylo doplněno znaleckými posudky, kdy byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví se specializací klinická psychologie, který vypracovala Mgr. Nora Brátková a jehož předmětem bylo psychologické posouzení poškozené N.K., dále soud četl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, který vypracoval prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc., který se zabýval psychologickým zkoumáním obžalovaného. K důkazu byl vyslechnut znalec Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který rovněž zkoumal z hlediska svého odborného zaměření obžalovaného. Dokazování pak bylo doplněno listinami, a to včetně připojeného spisu Krajského soudu v Brně, sp. zn. 40 T 17/2014.
3. Soud při konkrétních skutkových zjištěních, která učinil po provedení všech shora rozvedených důkazů a jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech, vycházel především z výpovědi poškozené N.K.. K. podrobně vypovídala k událostem, k nimž mělo dojít již před delší dobou, konkrétně do narození jejího mladšího bratra M. Š., v jednopokojovém bytě ve Žďáře nad Sázavou na ulici Revoluční, kde tehdy bydlela s matkou a starší sestrou S.. Dále vypovídala také k událostem, jež se odehrály v květnu 2018, kdy v souvislosti s oslavou svých narozenin uvedla informace o jednání obžalovaného z dřívější doby své matce, také vypovídala o tom, komu konkrétně se s tím, co se jí v minulosti přihodilo, svěřila a za jakých okolností.
4. Soud především uvádí, že výpověď uvedené svědkyně považuje za hodnověrnou a způsobilou být podkladem pro skutková zjištění, a to s určitými omezeními, která se týkají detailů a o nichž měla vypovídat ve vztahu k době, kdy ke skutku mělo dojít, kdy jí tedy bylo 7 let. Soud na tomto místě odkazuje na závěry

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který vypracovávala Mgr. Nora Brátková a jež byly s odkazem na ustanovení § 211 odst. 5 trestního řádu u hlavního líčení čteny. Znalce posuzovala osobnost a intelekt poškozené N.K., zabývala se jejími schopnostmi správně vnímat prožitou událost a prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat jej, řešila obecnou věrohodnost, příp. specifickou věrohodnost poškozené, a to včetně příp. motivace poškozené k oznámení skutku s odstupem času. Znalce dovedla, že intelektové schopnosti poškozené se pohybují v pásmu podprůměru, výkon je vyrovnaný, kdy nejlepších výsledků dosáhla poškozená v oblasti sociálního úsudku a psychomotorického tempa, nejslabší výkon byl vysledován ve vztahu ke schopnosti rozlišovat podstatné od nepodstatného, v oblasti praktického úsudku, představitosti a jazykových schopností. Podle znalce má N. K. tendenci vnímat jen hrubé obrysy událostí, kdy v důsledku toho často přehlíží jemnější detaily sociálních a interpersonálních situací. Její pozornost je zúžená. Adaptivní schopnosti poškozené znalce vyhodnotila jako omezené, kdy je bezradná ve zvládnutí nároků každodenního života. Sebehodnocení poškozené je negativní. Má omezené sociální dovednosti a v interpersonální sféře má častěji potíže, vztahy s druhými jsou povrchnější, izolovanější. Její osobnost je nezralá a přítomny jsou známky vývojového uvíznutí. Znalce nezjistila u poškozené žádnou kognitivní poruchu, která by poškozené mohla bránit správně prožité události vnímat, uchovávat je v paměti a posléze reprodukovat. Její paměťové schopnosti nevykazují žádné narušení. Znalce nezjistila u poškozené zvýšené sklony ke lhaní a vymyšlení ani tendence ke konfabulacím, kdy její osobnost nevykazuje rysy, u kterých je typické vymyšlení a tendence k dramatizacím, obecná věrohodnost je tedy znalce hodnocena jako dobrá. Pokud jde o výpověď N. z přípravného řízení, podle znalce v rámci posouzení specifické věrohodnosti nenese známky naučenosti, je spontánní, je přítomna prostorová provázanost, poškozená popisuje interakce mezi osobami. Znalce podotýká, že výpověď poškozené je v čase konstantní, nejsou měněna zásadním způsobem fakta. Ve výpovědi jsou přítomny detaily v dostatečném množství, kontext je zakotvený. Znalce nezachytila znaky zadržování informací. Specifická věrohodnost výpovědi poškozené je tedy dle znalce dobrá.

5. Pokud jde o vysvětlení značného časového odstupu od vlastní události k oznámení skutku, znalce zdůraznila, že poškozená sdělila informace o sexuálním chování obžalovaného v opilosti, tedy v důsledku intoxikace alkoholem, kdy takový stav obecně mj. uvolňuje zábrany, opilý nedbá na okolí, jedná impulzivně, zmenšují se sociální zábrany a efektivita je labilní. V jiném případě by dle předpokladu poškozená matce takové informace nesdělila, což znalce vysvětlovala zkušeností poškozené s dřívějším svěřením se sestře, která jí nevěřila. Zmínila také to, že se poškozená svěčila spolužačce, a to ve stejném období. Trestní oznámení poškozená sama nepodala. Znalce dovozuje, že v době, kdy měla být obětí sexuálního jednání, poškozená tyto skutečnosti matce ani nikomu jinému neoznámila, neboť chování obžalovaného nerozuměla, nechápala ho, byla také zavázána tajemstvím.
6. Pokud jde o vztah poškozené k obžalovanému, psychologka uvádí, že tento nebyl nikdy kladný, poškozená se snažila kontaktu s ním v době spáchání činu vyhnout, v jeho přítomnosti se necítila dobře, kdy následovalo období, kdy s ním nebyla v kontaktu. V pozdější době již poškozená necítila z jeho strany ohrožení, nebývala s ním o samotě.
7. Znalce se zabývala také obecně otázkou bezbrannosti nezletilé poškozené v době spáchání jednání, jímž se soud zabývá, kdy zdůraznila, že děti v uvedeném věku nejsou schopny sexuální jednání pochopit a plně se postavit pachateli. Poškozená si ve věku 7 let neuvědomovala, že chování obžalovaného je nepřipustné, neboť se odehrávalo doma, v bezpečném prostředí, šlo o osobu známou a pověřenou matkou, aby se o ni starala. Mentální úroveň poškozené a její osobnostní nastavení v té době plně neumožňovalo poškozené dát najevo nesouhlas a plně projevit odpor proti jednání obžalovaného.
8. Znalce se vyjadřovala také k případným psychickým potížím poškozené, kdy odkázala na to, že poškozená si aktuálně nestěžuje na žádné psychické potíže, cítí se dobře, nemá problémy se spaním ani s přijímáním potravy, soustředí se na věci jako dřív. Poškozená si nevybavovala žádné psychické potíže, které by měla mít v dřívější době, stejně tak žádné informace o případných psychických potížích nebyly zjištěny dle znalce ani z tvrzení matky.
9. Pokud jde o závěry znaleckého zkoumání, soud má za to, že posudek je namísto hodnotit jako komplexní, spolehlivý, neobsahuje žádná rozporná tvrzení vnitřně ani ve vztahu k dalším provedeným důkazům. Zjištění znalce nejsou v rozporu s ničím, co by mohlo vyplývat z výpovědi poškozené N.K. či jiných

osob, které s ní byly ve styku a které ve věci svědčily. Dle soudu je namístě plně ze závěrů znalkyně vycházet a lze tedy považovat poškozenou N. K. za obecně věrohodnou, když znalkyně nezjistila nic, co by snad mělo vést k závěru, že je obecná věrohodnost poškozené nějakým způsobem narušena či ovlivněna. Nebylo zjištěno, že by poškozená trpěla jakoukoli poruchou či osobností vadou, která by jí znemožnila správně vnímat prožité události, pamatovat si je a reprodukovat je dále. Stejně tak soud vychází ze závěrů znalkyně o tom, že je spolehlivě dána specifická hodnověrnost výpovědi poškozené ve vztahu ke skutku, jímž soud zabývá, kdy tento závěr znalkyně odpovídá také tomu, že zásadní tvrzení poškozené N.K. odpovídají výpovědím ostatních svědků, vzájemně spolu korespondují. Samotná poškozená neuvádí žádné skutečnosti, které by se jevíly nelogickými, vzájemně si odporovaly či se vyvracely. Pakliže z výpovědi poškozené vyplývají některé detaily (četnost sexuálních útoků), které se nelogickými a ne zcela v souladu s realitou jeví, je třeba odkázat nejen na časový odstup od události, ale zejména na skutečnost, že vypovídala o situaci, k níž mělo dojít v době, kdy jí bylo pouhých 7 let, kdy mj. s odkazem na závěry psycholožky v uvedeném období nemusela být schopna situaci plně pochopit, vyhodnotit souvislosti a uvědomit si nepřipustnost jednání obžalovaného. Nelze přehlédnout ani osobnostní strukturu poškozené, která má dle znalkyně tendenci vnímat jen hrubé obrysy událostí, kdy často přehlíží jemnější detaily. S tímto závěrem pak poškozenou podaný popis událostí, k nimž mělo dojít v roce 2011, plně koresponduje.

10. V rámci své výpovědi poškozená N. K. popisovala nejprve, za jakých okolností mělo dojít k sexuálnímu jednání vůči ní ze strany obžalovaného, kdy pomocí jiných událostí toto jednání časově i místně zařadila, odkazovala na skutečnost, že v době, kdy bydlely pouze s matkou a se sestrou S. na ulici Revoluční ve Žďáře nad Sázavou, a to dříve, než se narodil její bratr M.Š., je chodil opakovaně její nevlastní strýc - obžalovaný hlídat. Uvedla, že je hlídal asi tak třikrát za týden, kdy k sexuálnímu obtěžování z jeho strany docházelo ve všech případech, kdy následně upřesnila, že se tak dělo tehdy, když byla sestra u sousedky. Na jiném místě doplnila, že ne vždy při hlídání ji obžalovaný sexuálně obtěžoval, k četnosti či pravidelnosti se nedokázala vyjádřit, kdy k dotazu uvedla, že se to stalo bezpochyby nejméně třikrát, tři konkrétní události si také vybavila.
11. Pokud měla popsat průběh sexuálního útoku, tvrdila, že se to stávalo vždy stejným způsobem, kdy poškozenou obžalovaný uchopil pod pažemi, nadzvedl a položil ji na pohovku, vysvlékl jí pyžamové kalhoty a kalhotky, když sám si svlékl kalhoty a spodní prádlo. Popisovala, že jí lízal v oblasti přirození a zasunoval jí něco dovnitř, kdy si nebyla jistá, zda šlo o prsty nebo penis, nebyla schopna to poznat, pouze uvedla, že to vevnitř bolelo. Doplnila, že nesouhlasila s tím, jak se vůči ní v této chvíli obžalovaný choval, nepřála si to, brečela, nedokázala říci, zda něco obžalovanému v souvislosti s tím říkala. Doplnila, že obžalovaný svého chování zanechal ve chvíli, kdy se vrátila sestra domů, která většinou neměla klíče a t'ukala. Poškozená uváděla, že situaci příliš nerozuměla, obžalovaný jí řekl, ať to nikomu neříká, nijak to nevysvětlil ani ničím nepodmiňoval.
12. Dále vypověděla, že zhruba před třemi až čtyřmi roky o události informovala svoji kamarádku Z.V., kdy doplnila, že o tom nechtěla mluvit s žádnou dospělou osobou, měla strach a nechtěla, aby se událost řešila. Nechtěla, aby se jí na to lidi vyptávali. Také uvedla, že o tom mluvila zhruba ve stejné době se sestrou S., řekla jí, že se to stalo, když jí obžalovaný chodil hlídat a sestra byla u kamarádky nad nimi. Sestra jí ze začátku nevěřila, řekla jí, že kecá. Nikdy později už se o té události nebavily.
13. Dále se svědkyně věnovala událostem, které následně vedly k obvinění obžalovaného, kdy uváděla, že slavila své narozeniny s kamarádkou Z.B., pily u nich doma alkohol, který jim na její žádost koupil právě obžalovaný. Svědkyně uvedla, že si nic nepamatuje, ale podle vyprávění prý v opilosti řekla, co se jí stalo, mluvila údajně s matkou a jejím přítelem. Když se ráno probudila, mamka brečela, následně se dozvěděla od Z.B., co všechno večer v opilosti řekla. Pokud to následně řešila se sestrou S., ta jí řekla, že se obžalovaný o to vůči ní také pokoušel, což blíže neupřesnila.
14. Tvrzení poškozené N.K. v části, která se jich týká, potvrdily svědkyně Z.V., spolužačka poškozené a její sestra S. K.. Pokud jde o Z.V., ta vypověděla, že zhruba před dvěma až třemi lety jí N. řekla o tom, co jí měl udělat obžalovaný, kdy konkretizovala, že jí měla říci, že když jí bylo kolem 7 let, obžalovaný jí hlídal, kdy matka byla venku a sestra u kamarádky. V pokoji jí položil na postel, svlékl ji i sebe a „tak nějak jí to udělal“. Svědkyně si nepamatovala, jaká přesná slova poškozená použila, zkrátka pochopila, že spolu měli sex, ale jak to mělo proběhnout, to svědkyně nevěděla. Doplnila, že poškozená to nechtěla nebo spíše nerozuměla

tomu, co se děje. Později na to téma ještě párkrát narazily, ale nikdy to více nerozebíraly, svědkyně se jí na detaily nevyptávala. Zda jí v některém okamžiku poškozená popisovala, co konkrétně jí měl obžalovaný dělat, to si svědkyně nevzpomněla. Pouze doplnila, že má za to, že se to mělo stát vícekrát. Doplnila, že poté, co se v nedávné době poškozená opila, napsala jí, že už to řekla. Také vypovídala, že se poškozené už dříve ptala na to, proč se nesvěří matce, poškozená měla uvést, že se bojí, že by jí matka nevěřila. Svědkyně V. také na doplnění uvedla, že poškozená bývala její nejlepší kamarádkou, svěřovaly se, měly mezi sebou velmi dobrý vztah, v poslední době se nicméně pohádaly a v současné době spolu nekomunikují. I přes současný problematický vztah k poškozené uzavřela, že N. si nevymýšlí, nikdy jí o ničem důležitém nelhala.

15. Pokud jde o S. K., ta v rámci své svědecké výpovědi potvrdila, že v době, kdy navštěvovala 8. nebo 9. třídu, jí před školou N. z ničeho nic řekla, že ji obžalovaný znásilnil, kdy použila přímo tento výraz. Svědkyně na to nijak nereagovala, protože měla za to, že poškozená je ještě malá a asi neví, co to slovo znamená. Podle svědkyně poškozená neříkala nic o tom, kdy se to mělo stát, nic dalšího neuváděla a dál se na toto téma nebavily. Nikdy později se k tomu ani nevrátily. Doplnila, že jí takové sdělení nicméně nepřekvapilo, protože obžalovaný dřív „zkoušel i něco“ na ni samotnou, a to v době, kdy bylo svědkyni asi 6 nebo 7 let, lehl si k ní do postele a dotýkal se jí na stehně a na boku, oba byli oblečení, svědkyně ho odstrkovala, obžalovaný přestal. Toto se stalo zhruba třikrát. Svědkyně jeho chování nerozuměla, nicméně se jí to nelíbilo, proto obžalovaného odstrkovala. S touto informací se nikomu nesvěřila.
16. S. K. doplnila, že obžalovaný jí a sestru hlídával předtím, než se narodil bratr M.. Nedokázala upřesnit, jak často je obžalovaný hlídal. Za takové situace se někdy stalo, že samotná svědkyně šla ven nebo za kamarádkou, kterou měla ve stejném domě, takže poškozená zůstala sama s obžalovaným. Ona sama nikdy obžalovaného u N. v posteli neviděla.
17. Pokud pak jde o okolnosti, za kterých měla poškozená N. K. sdělit informace o znásilnění své matce, výpověď poškozené podporuje zejména tvrzení svědkyně Z.B., dále pak matky poškozené M.M., dříve S. a jejího manžela K.M.. Pokud jde o výpověď Z.B., tato uvedla, za jakých okolností se seznámila s N. K., znaly se pouze krátce ze sociálních sítí, rozhodly se spolu oslavit N. narozeniny. O L. N. hovořila, také se s ním a s dalšími lidmi z jejich party setkaly. N. podle svědkyně požádala L., aby pro ně koupil alkohol, ten vyhověl a koupil dvě lahve vodky a dva džusy. N. večer hodně vypila, hodně se motala. Pozdě v noci, kdy svědkyně již spala, se vrátili N. rodiče domů, svědkyni probudili, když zjistili, že N. je hrozně opilá. Vzali ji do koupelny a pustili jí na hlavu vodu. Pokud měla k dotazu matky N. vysvětlit, odkud měly alkohol, mluvila o L. a vykřikla „on mě znásilnil“. Svědkyně vykřik slyšela. Rodiče N. to zřejmě rozzlobilo a vyběhli ven L. hledat. Druhého dne N. v kuchyni vyslyšeli, zjišťovali, co se vlastně stalo, u toho nicméně svědkyně nebyla, byla v pokoji a měla zavřené dveře. Svědkyně doplnila, že ještě před událostí s pitím alkoholu jí poté, co potkaly L., poškozená bez dalšího kontextu řekla, že L. je její strejda a že když jí bylo 9, že ji znásilnil, aniž dodala jakékoli podrobnosti. Pouze uvedla, že to mělo být u nich doma, více se o tom nebavily, svědkyni se zdálo, že poškozená o tom mluvit víc nechce.
18. Pokud jde o matku poškozené M.M., tato nejprve vypovídala k období, kdy obžalovaný hlídal její dvě dcery, kdy uvedla, že příležitostně a bez nějakých pravidelností k nim domů docházel a děti hlídal, N. bylo kolem 6 let. Bylo to v době, kdy bydlely ve Žďáře nad Sázavou na ulici Revoluční. Její syn M. Š. se narodil XXXXX, poté už obžalovaný S. ani N. nehlídal, neboť svědkyně hlídání už nepotřebovala. K hlídání doplnila, že výjimečně u nich i přespával, spal v kuchyni na zemi, kdy uvedla, že šlo o byt 1+1 a holky spaly s ní v pokoji, kdy svědkyně užívala rozkládací sedačku a holky měly patrovou postel. Doplnila, že dcery si na chování obžalovaného nijak nestěžovaly, u N. si nevšimla žádné změny chování.
19. K události před N. narozeninami vypověděla, že za ní přijela kamarádka Z., se kterou se seznámila přes facebook. Dívky byly spolu venku, dorazily domů kolem půl osmé večer, svědkyně s přítelem odešli z bytu, vrátili se kolem desáté hodiny večer, kdy našli N. ležet ve zvracích, protože vypila zřejmě půllitru rumu a nějaký další alkohol, což zjistila svědkyně později. Svědkyně vzala dceru do koupelny, sprchovala ji studenou vodou, křičela, nadávala. Poškozená pouze něco mumlala, uváděla „ty ani nevíš“, k dotazům doplňovala, že obžalovaný ji znásilnil. Dále doplnila, že to bylo v době, kdy jí bylo 6 let, brečela. U tohoto rozhovoru byl i přítel svědkyně K. M.. Následujícího dne hned po probuzení N. se svědkyně poškozené ptala, zda je pravda to, co jí včerejšího dne uvedla. Poškozená potvrdila svá tvrzení, znovu brečela. Později jí poškozená řekla, že o věci nemluvila právě proto, aby to neřešila policie, nechtěla událost vůbec řešit.

20. Svědkyně doplnila, že ještě před probuzením N. šla spolu se svým tehdejším přítelem K.M. obžalovaného hledat, našli ho v klubovně basketbalové haly, kde zřejmě popíjel, stáli u okna, křičeli a žádali obžalovaného, aby vyšel ven. Žádali, aby někdo zavolal policii, čemuž někdo z přítomných vyhověl.
21. Svědek K.M. rovněž uvedl, že N. se na své narozeniny opila, když se jí ptali, proč to udělala, řekla, že oni nevědí, co jí obžalovaný udělal, pak doplnila, že ji znásilnil. Nic konkrétně nerozváděla. Okolnosti, za nichž mělo k uvedeným tvrzením ze strany poškozené dojít, popsal zcela shodně jako jeho manželka. V ranních hodinách pak k dotazu poškozená potvrdila, že k události skutečně došlo, a to v době, kdy jí bylo 6 nebo 7 let. Žádné další informace už jim N. neposkytla. V důsledku toho začal svědek se svojí manželkou obžalovaného po Žďáře hledat. Popisoval, že při přímé konfrontaci s obžalovaným tento popřel, že by cokoli takového poškozené udělal. Dále svědek doplnil, že následně zjistili, že sestra N. S. o tom věděla, tajila to. S. nicméně také neznala žádné detaily.
22. K rozvedeným svědeckým výpovědím soud uvádí, že považuje uvedené svědky za hodnověrné, ani v těchto případech nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by snad měly vést k závěru, že kdokoli ze svědků měl důvod situaci nějakým způsobem zkreslovat, zamlžovat či vypovídat vědomě nepravdivé informace. Svědkyně V. i B. vyhodnotily informace, které o znásilnění měly od poškozené, jako hodnověrné, pravdivé, neměly dojem, že by jim poškozená někdy v minulosti lhala, v tomto směru s ní neměly špatnou zkušenost. Stejně tak matka poškozené i její přítel, který s nimi žil určitou dobu ve společné domácnosti, popírali jakékoli výchovné či obdobné problémy s poškozenou, ani oni neměli zkušenost s případným lhaním či vymyšlením si ze strany poškozené či jakýmkoli obdobným problematickým chováním či jednáním. Svědci B., M. i M. popisují události večera a následujícího rána, kdy v důsledku opilosti měla poškozená svěřit, že byla v dětství znásilněna, shodným způsobem, kdy navazují na tvrzení poškozené, která zmiňovala, že byla opilá a na nic si nepamatuje, mluvila pouze o ranním rozhovoru s matkou a jejím přítelem. Všechny osoby nicméně uvádějí shodné informace o tom, jakým způsobem poškozená událost popsala, svědci se shodně zmiňují o tom, že poškozená neměla zájem věc nějak řešit, v minulosti se svěřila pouze sporadicky, a to bez jakýchkoli detailů a bez známek toho, že by chtěla situaci rozebírat či činit jakékoli kroky proti obžalovanému. Pokud jde o dřívější svěřování se sestře a spolužačce, v těchto případech měla podle svědkyň poškozená poskytnout pouze kusé, obecné informace, nicméně pokud něco k události uvedla, jednalo se o detaily, které odpovídají tomu, jak situaci následně popsala v přípravném řízení, kdy mluvila o tom, že se tak stalo v době, kdy jí bylo 6 nebo 7 let, bylo to u nich doma, v době, kdy je obžalovaný hlídal a sestra byla nahoře u kamarádky. Nelze také přehlédnout tvrzení S.K. o tom, že sestře věřila mj. s ohledem na to, že měla s obžalovaným obdobnou špatnou zkušenost, kdy se jí dotýkal či snažil dotýkat.
23. Dokazování bylo dále doplněno znaleckým posudkem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, vypracovaným prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc., který zkoumal osobnost obžalovaného, kdy dospěl k závěru, že osobnost obžalovaného je infantilní, symplexní, strukturována anomálně, s převládajícími rysy nezdrženlivosti a citové i sociální maladaptace. Emocionalita je nezralá, málo diferencovaná, afektivita a psychika stabilní. U obžalovaného je zjevná výchovná školní zanedbanost, psychosexuální opožděnost. Právě psychosexuální opožděnost, jeho osobnostní nezralost a rysy nezdrženlivosti by mohly z psychologického hlediska hrát motivační roli ve vztahu k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. Současně znalec dovodil, že racionální kontrola sexuálních impulzů je u obžalovaného snížena, manifestně agresivní projevy nicméně u něho nejsou pravděpodobné. Doplnil, že převládajícími obrannými mechanismy obžalovaného jsou prosté popírání a primitivní racionalizace. Pokud jde o hodnotové zaměření obžalovaného, toto je egocentrické, zaměřené na uspokojení svých zájmů.
24. Ve věci byl vyslechnut znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., který uzavřel, že obžalovaný je osobou s podprůměrným intelektem a s anomálními povahovými vlastnostmi, kdy je především nezralý, simplexní a nezdrženlivý, nicméně netrpěl a netrpí žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu. Není závislý na alkoholu, užívání drog neguje. Dle znalce obžalovaný nevykazuje žádné známky sexuální deviace, obecně je osobou psychosexuálně nezralou a infantilní. V důsledku toho není sexuologické léčení indikováno.
25. Znalec doplnil, že v době jednání, kterým se soud zabývá, rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného byly plně zachovány, kdy i při mentálním podprůměru si je dobře vědom nepřipustnosti sexuálního obtěžování dívek ve věku do 15 let. Ve shodě s anamnestickými údaji obžalovaného provedený PPG test

vyloučil pedofilní erotickou preferenci a zájmy o dívky před pubertou. Znalec tak uzavírá, že pokud se obžalovaný dopustil sexuálního deliktu na dívce před pubertou, jednal spíše z infantilní zvědavosti.

26. Znalec MUDr. Zvěřina své závěry doplnil v rámci výpovědi u hlavního líčení, kdy rozvedl, že obžalovaný netrpí sexuální deviací typu pedofilie, kdy sexuální delikt, pokud se ho obžalovaný dopustil, byl zapříčiněn zejména psychopatologickou složkou jeho osobnosti, tedy nižší mentální kapacitou, nezralostí a nesamostatností. Obžalovaný má jednoznačně potíže v oblasti sociální adaptace.
27. V oblasti osobnostních rysů měl znalec k dispozici závěry psychologického zkoumání, kdy i on sám dospěl k obdobným zjištěním, takto byl potvrzen mentální defekt lehkého stupně, osobnostní abnormality typu nezralosti, infantilnosti a určité nesamostatnosti.
28. Dle znalce pokud jde o sedmiletou dívku jako sexuální objekt, šlo pro obžalovaného o objekt snadno dostupný. Obžalovaný neměl zkušenosti v partnerských vztazích, jeho osobnostní rysy snižují možnosti navázat pevný partnerský vztah a vyvíjet standardní partnerské chování. Obecně dle znalce obžalovaný nepreferuje sexuální kontakty s nedospělými dětmi, zde mohl pouze využít příležitosti.
29. Pokud jde o závěry uvedených znaleckých posudků, i zde má soud za to, že se jedná o posudky plně způsobilé být jednoznačným podkladem pro skutková zjištění, soud na závěry znaleckých posudků plně odkazuje a pracuje s nimi, neboť závěry znaleckých posudků považuje za komplexní, spolehlivé a jednoznačné. Závěry znalců spolu korespondují navzájem, jsou v souladu také s informacemi vyplývajícími z dalších důkazů, zejména ze svědeckých výpovědí. Znalci zcela jednoznačně a přesvědčivě popsali v kontextu osobnostní struktury obžalovaného jeho možnou motivaci ve vztahu k jednání, které je mu kladeno za vinu, které sice nebylo motivováno případnou sexuální deviací, ale lze je spolehlivě zdůvodnit lehkým mentálním defektem, abnormalitami osobnosti typu nezralosti, konkrétně infantilnosti a určité nesamostatnosti, kdy přestože dle znalců s odkazem na provedené PPG vyšetření, které je považováno za spolehlivé, obecně obžalovaný nepreferuje nedospělé sexuální objekty, nicméně s odkazem na neschopnost zapojení se do běžných partnerských vztahů mohl využít příležitosti a zvolit snadno dostupný objekt pro aktuální sexuální uspokojení. V tomto smyslu znalecké posudky odpovídají skutkovým zjištěním tak, jak byla rozvedena shora a jak vyplývají z výpovědi poškozené po doplnění výpovědí ostatních svědků, nejsou s nimi v žádném rozporu.
30. Pokud jde o provedené listinné důkazy, zde soud odkazuje zejména na úřední záznamy a fotodokumentaci, které se vztahují k domu na adrese Žďár nad Sázavou, Revoluční 871/30, na tyto listiny navazuje sdělení a příslušné dokumenty související s bytem na uvedené adrese, který měla v předmětném období užívat právě M.S., takto bylo z listin zjištěno, že předmětný byt pronajímalo Město Žďár nad Sázavou, zastoupené příslušným správcem, původně byla nájemní smlouva uzavřena na dobu určitou s účinností od 1. 8. 2008, následně byl nájemní vztah prodlužován, kdy v některých obdobích bydlela M.S. v bytě bez platné nájemní smlouvy, s odkazem na příslušné sdělení vlastníka bytu se odstěhovala 9. 9. 2013, kdy jiný obecní byt v uvedeném období neužívala. Dále byly k důkazu provedeny úřední záznamy, zprávy, včetně zprávy lékařské, které se týkají vlastního shora rozvedeného jednání, zejména je to úřední záznam o přijatém telefonickém oznámení, o úkonech policie v souvislosti s tímto oznámením. Dále byla provedena lékařská zpráva vypracovaná lékařem gynekologicko-porodnického oddělení Nemocnice Nového Města na Moravě, v níž se uvádí, že nejsou zaznamenány přímé známky pohlavního styku, hymen je kompaktní. Z příslušné zprávy Městského úřadu Žďár nad Sázavou vyplývá, že rodina, v níž poškozená žije, je v evidenci sociálního odboru z důvodu svěření dětí do péče jednoho z rodičů. N. se podle zprávy nedopouští žádného protiprávního jednání, kdy ani ze školy nejsou k dispozici informace, že by měla výchovné problémy. K důkazu byl proveden také úřední záznam, který byl sepsán 27. 5. 2018 a zachycuje rozhovor s poškozenou N. K. z referentkou OSPOD Městského úřadu Žďár nad Sázavou, nicméně soud má za to, že obsah rozhovoru v této podobě nemůže jako řádný důkaz sloužit, proto z jeho obsahu nevycházeli. Jako zdroj skutkových zjištění soud považuje pouze informace, které poškozená poskytla o události i nadcházejícím období v rámci svědecké výpovědi v přípravném řízení.
31. Dokazování bylo dále doplněno zprávou Městského úřadu Žďár nad Sázavou, majetkoprávního odboru, z něhož se zjišťuje, že obžalovaný nebyl trestán pro přestupek, v opise z evidence přestupků má nicméně obžalovaný jeden záznam, kdy mu byla uložena dne 30. 12. 2016 bloková pokuta za přestupek na úseku

ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi. V opise z rejstříku trestů má obžalovaný dva záznamy, kdy poprvé byl soudně trestán Okresním soudem ve Žďáře nad Sázavou v roce 2009 za spáchání trestného činu podvodu, uložené obecně prospěšné práce vykonal. Následovalo odsouzení Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 40 T 17/2014, dne 15. 12. 2015 byl tak obžalovaný uznán vinným ze spáchání trestné činu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil v přesně nezjištěné době v jarních měsících roku 2013 tím, že vykonal soulož s nezletilou dívkou, které v té době bylo 12 let. Za uvedené jednání soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na čtyřletou zkušební dobu, která započala 15. 12. 2015.

32. Z uvedených listin nevyplývají žádné skutečnosti, které by snad byly jakýmkoli způsobem v rozporu s důkazy, jež byly rozvedeny shora, odpovídají skutkovým zjištěním, které z provedených a zhodnocených důkazů vyplývají. Soud zejména odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně z roku 2015, z něhož bylo zjištěno, že obžalovaný měl pohlavní styk s dívkou mladší 15 let, uvedená informace zcela zapadá do závěrů sexuologického znaleckého posudku tak, jak tento byl přednesen znalcem MUDr. Zvěřinou u hlavního líčení. Je tak zřejmé, že i za situace, kdy obžalovaný netrpí žádnou sexuální deviací, s odkazem na jeho osobnostní strukturu je možné, že v případě, že je k dispozici objekt, byť neodpovídající jeho sexuálnímu zaměření, je schopen i ochoten ho využít k sexuálnímu uspokojení.
33. Soud na tomto místě podotýká, že shora rozvedené závěry znalce jsou v souladu také se znaleckým posudkem, který byl vypracován ve zmíněné trestní věci Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 17/2014 znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie MUDr. Petrou Sejbálovou, kdy i ona po znaleckém zkoumání dospěla k závěru, že obžalovaný netrpí poruchou sexuální preference, je psychosexuálně nevyzrálý, kdy se jedná o vývojovou poruchu. Rovněž znalkyně dospěla k závěrům, že není indikováno případné ochranné sexuologické léčení v jakékoliv formě. Zmíněný znalecký posudek byl v této trestní věci čten jako listina.
34. Soud má tedy jednoznačně za to, že ze shora rozvedených důkazů po jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech zcela jednoznačně vyplývá, že nejpozději v prosinci 2011 v tehdejší bydlíšti poškozené došlo k jednání, které je rozvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Soud tak vycházel z hodnověrné výpovědi poškozené N.K., která zde nestojí osamoceně, ale je v zásadních bodech v souladu s dalšími provedenými důkazy, zejména se svědeckými výpověďmi Z.V., S.K., odpovídá tomu, jak okolnosti oznámení události matce popisovala M.M., K.M. i Z.B.. Shora rozvedené jednání pak zejména odpovídá osobnostní struktuře obžalovaného, zapadá do charakteristiky jeho osobnosti tak, jak ji zcela hodnověrně a spolehlivě popsal znalec, kdy odkazoval zejména na jeho sexuální nevyzrálou.
35. Obžalovaný popřel, že by se jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil. Poukazoval na to, že poškozená ho sama vyhledala na hřišti den předtím, než o údajném znásilnění řekla matce, pod vlivem alkoholu si vše vymyslela. Potvrdil nicméně, že v minulosti neterě hlídal, kdy doplnil, že kromě N. a S. hlídal od malička také sestřina syna M.. Tvrdil, že děti hlídal každý den, a to nejprve v bytě na ulici Brodské, poté na ulici Revoluční, přestal chodit na hlídání v době, kdy děvčatům bylo asi 13 let. Současně nicméně uvedl, že poté, co se jeho sestra přestěhovala k otci M. Š., hlídání už nepotřebovali. Popřel, že by kdykoli N. na posteli vysvlékal do naha, svlékal ji, sahal jí na přirození nebo jí do něj něco strkal. Tvrdil, že když děti hlídal, byl v kuchyni na internetu, neterě byly v pokoji.
36. Stejně tak v přípravném řízení popíral, že by se cokoli z toho, co je mu kladeno za vinu, stalo. Upřesnil nicméně, že děti přestal hlídat v době, kdy se M. přestěhovala ke svému novému příteli. Doplnil, že při hlídání k nim většinou přicházel večer, ohřál jim jídlo, sedl si k počítači, dívali se na televizi. Potvrdil, že S. někdy odcházela ke kamarádce, kterou měla v domě, vrátila se zhruba asi po půlhodině. K holkám si nikdy do postele nelehal.
37. U hlavního líčení doplnil, že ho zhruba v 10 případech na Revoluční, když hlídal neterě, navštívil kamarád M.K., v celé řadě případů ho tam navštěvoval také jeho otec. Pokud jde o návštěvy M.K., popisoval, že když hlídal neterě, zapnul si v bytě sestry internet na mobilu a napsal kamarádovi, zda se nechce stavit, že je u M. a hlídá. On poté, co mu to dovolila matka, se večer za ním stavil.

38. Obžalovaný se také vyjadřoval k okolnostem nákupu alkoholu, kdy tvrdil, že N. s kamarádkou za ním došla s tím, že její matka ho prosí, aby jí koupil dvě lahve vodky. Obžalovaný věřil, že je to určeno pro mámu, netušil, že holky chtějí alkohol pro sebe. Druhého dne ho M. s přítelem vyhledali na hřišti, sprostě mu nadávali, K.M. ho napadl. Někdo zavolal policii.
39. K výpovědi obžalovaného soud uvádí, že z ostatních provedených důkazů, které spolu navzájem plně korespondují a které soud považuje za hodnověrný zdroj skutkových zjištění, naopak vyplývá, že se skutečně odehrálo to, co je popsáno ve skutkové části výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o okolnosti žádosti poškozené N.K. o koupi alkoholu, kdy N. K. i její tehdy přítomná kamarádka Z.B. tvrdily, že obžalovaný věděl, že alkohol je určený pro ně, oproti tomu obžalovaný tvrdí, že ho uvedly v omyl tím, že tvrdily, že alkohol je určený pro jejich matku, čemuž obžalovaný uvěřil, soud má za to, že tento rozpor se nejvíce relevantním. Je možné z výpovědi obžalovaného dovodit, že má za to, že si poškozená událost vymyslela následně poté, co se opila, a to z vylákaného alkoholu, bylo jí špatně, chtěla situaci, do které se takto dostala, nějakým způsobem rozmlžit, odvrátit pozornost na něco jiného, z toho důvodu si vymyslela, že ji v minulosti měl obžalovaný znásilnit. Takovéto tvrzení je nicméně v rozporu s ostatními zjištěnými skutečnostmi, zejména např. s tím, jakým způsobem poškozená události znásilnění popisuje, je v rozporu také s informacemi o tom, že již v minulosti se měla v tomto směru svěřit sestře i kamarádce, což obě potvrdily.
40. Ve věci byl dále vyslechnut M.K., kamarád obžalovaného, který měl potvrdit, že býval společně s obžalovaným v bytě na Revoluční v době, kdy obžalovaný hlídal obě neteře. Svědek M.K. je nicméně hodnocen jako zcela nehodnověrný, vyjadřoval se nelogicky, v jeho vyjádřeních jsou patrné rozpory, nebyl schopen souvisle popsat žádné konkrétní skutečnosti. Mimo jiné tvrdil, že N. K. a S. K., tedy neteře obžalovaného, zná, a to proto, že s nimi chodil ven, kdy následně doplnil, že za obžalovaným chodil na návštěvy, když byl u M. doma a hlídal její děti. Tvrdil, že se to událo zhruba rok či dva roky zpět, a to v průběhu letních prázdnin. Chodil za nimi na ulici Brodskou, do bytu o dispozici 3+1. Čas trávil pouze v kuchyni, v dalších pokojích nebyl. Uvedl, že v bytě byly dívky samy, obžalovaný ve společnosti svědka K. do bytu přišel, holky hlídali, po určité době odešli, aniž se do bytu někdo z rodičů či jiných dospělých osob k neteřím obžalovaného vrátil. Na jiném místě tvrdil, že s dívkami bývali venku.
41. Vypovídací kvalita výpovědi svědka M.K. je dle názoru soudu zcela mizivá, jeho tvrzení, že k hlídání dívek mělo docházet zhruba před rokem až dvěma lety, že se tak mělo dít během letních prázdnin, naprosto neodpovídá realitě, která zcela zřetelně vyplývá z ostatních důkazů. Je zřejmé, že svědek se nijak nevyjadřuje k období, kterým se nyní soud zabývá. Neví nic o tom, co se dělo v bytě na Revoluční koncem roku 2011. Pokud v té době v bytě s dívkami a s obžalovaným byl, nijak se k tomu nevyjadřoval či nebyl schopen k tomu vypovídat. Soud nepovažuje výpověď svědka M.K. za hodnověrnou a za způsobitou být jednoznačným a nezpochybnitelným zdrojem pro skutková zjištění.
42. Soud má tedy za to, že shora rozvedenými důkazy byla jednoznačně obhajoba obžalovaného vyvrácena, když z důkazů zcela bez pochybností vyplývá, že došlo ke skutku tak, jak je popsán shora. Pokud jde o průběh jednotlivých událostí, kdy se měl obžalovaný vůči poškozené dopouštět sexuálního jednání, soud plně vychází z výpovědi poškozené, kterou považuje za hodnověrnou. Problematické je dle názoru soudu stanovení, v kolika konkrétních případech k takovému či obdobnému jednání docházelo, kdy poškozená nebyla, a to zřejmě s odkazem na časový odstup a tehdejší nízký věk poškozené, schopna stanovit, kolikrát k tomu došlo.
43. Pokud tedy jde o vlastní četnost sexuálních útoků ze strany obžalovaného vůči poškozené, kdy o tom, že k nim došlo, soud nepochybuje, soud má za to, že je třeba vyjít z tvrzení poškozené, kdy nicméně soud odkazuje na skutečnost, že poškozená nebyla schopna vymezit, v kolika případech se tak stalo. Na některých místech uváděla, že k sexuálnímu obtěžování došlo pokaždé, kdy ji obžalovaný hlídal, toto následně omezila tvrzením, že tomu tak bylo pouze tehdy, když byla sestra z bytu pryč u kamarádky, kdy obecně uváděla, že obžalovaný je hlídal v uvedeném období každý den, na jiném místě výpovědi pak upřesnila, že to mohlo být dvakrát týdně, kdy pokud nejprve uváděla, že k obtěžování docházelo vždy, později připustila, že v některých případech ji obžalovaný sexuálně neatakoval. Na přímý dotaz nebyla schopna odpovědět, vybavit si uvedenou situaci, nicméně vypovíдалa, že se to stalo vícekrát, připustila možnost tří sexuálních útoků, kdy soud má za to, že se jednoznačně přinejmenším ve třech případech událost skutečně odehrála.

Pokud pak jde o vlastní průběh znásilnění, z výpovědi poškozené je zřejmé, že nedokázala rozpoznat, co konkrétně obžalovaný poškozené do vagíny strkal, kdy se domnívala, že mohlo jít o penis, ale také o prst nebo prsty. V tomto směru soud vycházel z tvrzení poškozené, nicméně při právní kvalifikaci uvedeného jednání vycházel z varianty, která se jeví pro obžalovaného příznivější, navíc je podpořena i obsahem lékařské zprávy gynekologa, podle které byl hymen poškozené kompaktní, nedošlo tedy k jeho zásadnímu porušení v důsledku razantního průniku do vagíny.

44. Pokud obhajoba navrhovala doplnit dokazování výsledkem otce obžalovaného L.S., soud uzavírá, že jde o důkaz zcela nadbytečný, který nemůže vnést žádné nové informace do skutkových zjištění. Ze samotné výpovědi obžalovaného vyplývá, že otec ho měl několikrát navštívit v bytě sestry v době, kdy hlídal neteře. Není nicméně tvrzeno, že v bytě se synem pobýval po celou dobu každého hlídání. Otec obžalovaného by mohl popsat maximálně to, jakým způsobem se choval obžalovaný po dobu jeho návštěvy, nikoli pak situaci, která nastala v době, kdy byl obžalovaný v bytě sám s nezletilou poškozenou.
45. Obhajoba dále navrhovala doplnění dokazování revizním znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, jehož předmětem by mělo být řádné přezkoumání osobnosti a psychického stavu poškozené, a to se zaměřením na rodinnou anamnézu poškozené a její obecnou hodnověrnost. Soud má nicméně za to, že doplnění dokazování v tomto směru není namístě, jeví se zcela nadbytečným, navíc pro přibrání znalce za účelem vypracování revizního znaleckého posudku nejsou dány procesní podmínky. K dispozici je znalecký posudek Mgr. Brátkové, který soud považuje za spolehlivý, pravdivý a úplný. Nebylo zjištěno nic, co by znalecké závěry zpochybňovalo nebo relativizovalo.
46. Za uvedených okolností soud s ohledem na nutnost dodržovat zásahu rychlosti a hospodárnosti trestního řízení o obou důkazních návrzích rozhodl dle § 216 odst. 1 trestního řádu, neboť jde o důkazy nadbytečné, bez možného vlivu na skutková zjištění.
47. Soud tak uzavírá, že obžalovaný se dopustil po stránce subjektivní i objektivní zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když jiného zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším 15 let. Nejsou pochybnosti o tom, že obžalovanému bylo známo, kolik je poškozené let, a to s odkazem na její fyzický vzhled, ale zejména s odkazem na fakt, že se jedná o jeho neteř, s rodinou sestry byl v uvedeném období v blízkém kontaktu. Pokud jde o provedení pohlavního styku, z dokazování, jak bylo uvedeno shora, vyplynulo, že obžalovaný poté, co poškozenou lízal na přirození, ji zasouval do vagíny prst nebo penis, je tak zřejmé, že přinejmenším došlo k pohlavnímu styku způsobem srovnatelným se souloží, kdy pokud obžalovaný použil prst a nikoli penis, nedošlo ke spojení pohlavních orgánů. Za uvedených okolností nelze pochybovat o tom, že byť z dokazování nevyplývalo, že by obžalovaný použil vůči poškozené násilí či pohrůžku násilím, s ohledem na její věk i na fakt, že on byl v uvedeném období jedinou autoritou, osobou blízkou, zneužil bezbrannosti poškozené, způsobené zejména jejím věkem a nedostatkem schopností posoudit a rozpoznat, co konkrétně obžalovaný vůči ní vykonává a jakým způsobem může projevit nesouhlas či se jinak bránit. Obžalovaný jednal nepochybně úmyslně, a to v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, zde obecně zájmu na ochranu práva na svobodné rozhodování o sexuálním životě, ve vztahu k dítěti mladšímu 15 let pak jde primárně o zájem na ochraně práva dítěte jako takového před sexuálními projevy a útoky. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný znal přesný věk poškozené, nebyl nijak omezen ve schopnosti rozpoznat skutečnost, že sexuální kontakt s dětmi v tomto věku je nepřipustný, přesto se opakovaně sexuálního ataku vůči své neteři dopustil. I v rámci vlastního jednání jednoznačně musel vnímat, že poškozená pláče, vyjadřovala minimálně tímto způsobem nesouhlas s jeho jednáním, na to nijak nereagoval a neřešil to, v jednání pokračoval a poté ho i opakoval.
48. Pokud jde o úvahu o druhu a výměře trestu, soud zohlednil veškerá kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku. K osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, dosáhl základního vzdělání, žije se brigádně. V minulosti byl dvakrát soudně trestán, kdy k prvnímu jednání se nepřihlíží s ohledem na fikci neodsouzení pro výkon trestu obecně prospěšných prací, pokud jde o druhé odsouzení, při úvaze o druhu a výměře trestu k němu rovněž nelze přihlídnout, a to

vzhledem k tomu, že je na místě ukládat souhrnný trest, jak bude ještě pojednáno. Pokud jde o přestupky, v milosti byl obžalovaný za přestupek v jednom případě potrestán.

49. Shora rozvedeným rozhodnutím Krajského soudu v Brně, sp. zn. 40 T 17/2014, byl obžalovaný, jak již bylo uvedeno, odsouzen za spáchání trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil v přesně nezjištěné době v jarních měsících roku 2013. Rozsudek byl vyhlášen 15. 12. 2015, jsou tedy splněny podmínky pro ukládání souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Je namístě ukládat trest podle ustanovení, které stanoví trest přísnější, obžalovaný tak byl ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 let.
50. Obžalovanému přitěžuje skutečnost, že je ukládán trest za dva trestné činy, jedná se o trestnou činnost se sexuálním podtextem vůči malým dětem, nelze přehlédnout, že obdobné trestné činnosti se obžalovaný dopouští po určité době znovu. Soud přihlédl jako k přitěžující okolnosti také k velice nízkému věku poškozené N.K., k tomu, že ji sexuálně atakoval nejméně ve třech případech. Současně soud do trestu promítl skutečnost, že na straně poškozené nenastaly žádné fyzické či psychické následky, nebyla nijak zraněna, ani v důsledku jednání obžalovaného psychicky či jinak handicapována.
51. Soud současně zohlednil skutečnost, že na obžalovaného se hledí jako na osobu dosud soudně netrestanou, zohlednil také fakt, že od spáchání trestného činu uběhla dlouhá doba, ve zkušební době, na kterou byl podmíněně odložen trest odnětí svobody, který byl uložen za trestný čin spáchaný v souběhu s touto trestnou činností, se obžalovaný nedopustil žádného zásadního protiprávního jednání, o jeho osobním životě v uvedeném období nejsou známy žádné negativní skutečnosti s výjimkou shora zmíněného přestupku. Zkušební doba přitom již téměř uplynula.
52. Za uvedených okolností má soud za to, že je namístě ukládat trest na samé spodní hranici zákonného rozpětí, tedy v trvání 5 let. Výkon trestu nicméně není možné s ohledem na výši trestu podmíněně odložit, soud proto za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou.
53. Vzhledem k tomu, že je ukládán trest souhrnný, soud ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen dotčeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ve věci 40 T 17/2014, jakož i všechna navazující rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 31. října 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu